
ARES
Llibre XV · La Fúria de la Guerra

PRÒLEG – EL DÉU MÉS ODIAT

ACTE I – LA GERRA DE BRONZE

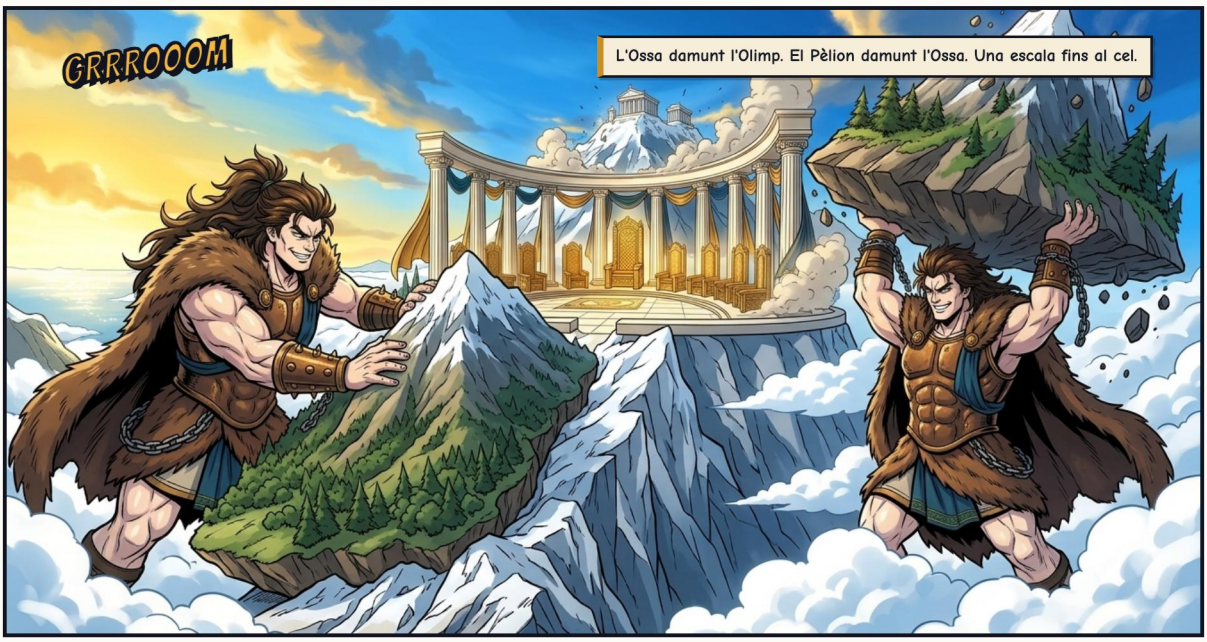

Tretze mesos dins el bronze. A veure com crida ara el Déu de la Guerra!

Tretze mesos. Ares, que mai no en té prou de guerra, es consumia a les fosques.

La seva madrastra, Eeribea, el sentí.

Els meus fills tenen un déu tancat dins una gerra. Es mor.
Dormen després del convit. Ves-hi aquesta nit, i no diguis mai qui t'hi envia.

Hermes se l'endugué d'amagat, més mort que viu.
...Sí que hi has tardat.

La seva fi arribà a Naxos. Àrtemis prengué la forma d'una cérvola i botà entre ells.

Cada llança trobà l'altre germà.

ACTE II – LES MURALLES DE TROIA

Pare, i li deixes fer això? Tu engendrares aquesta al·lota boja, i mai no l'atures!

No t'asseguis devora jo a queixar-te, renegat.
De tots els déus de l'Olimp, ets el que m'és més odiós. Només estimes la discòrdia i la guerra.

Així i tot... ets fill meu. Peó, guareix-lo.

Es curà tan aviat com el suc de figuera qualla la llet. Llavors Ares s'assegué devora Zeus, tan orgullós com sempre.

KRA-CLANG!!
A Troia, els mateixos déus baixaren al camp. Ares colpejà l'ègida, que ni el llamp de Zeus no pot traspassar.

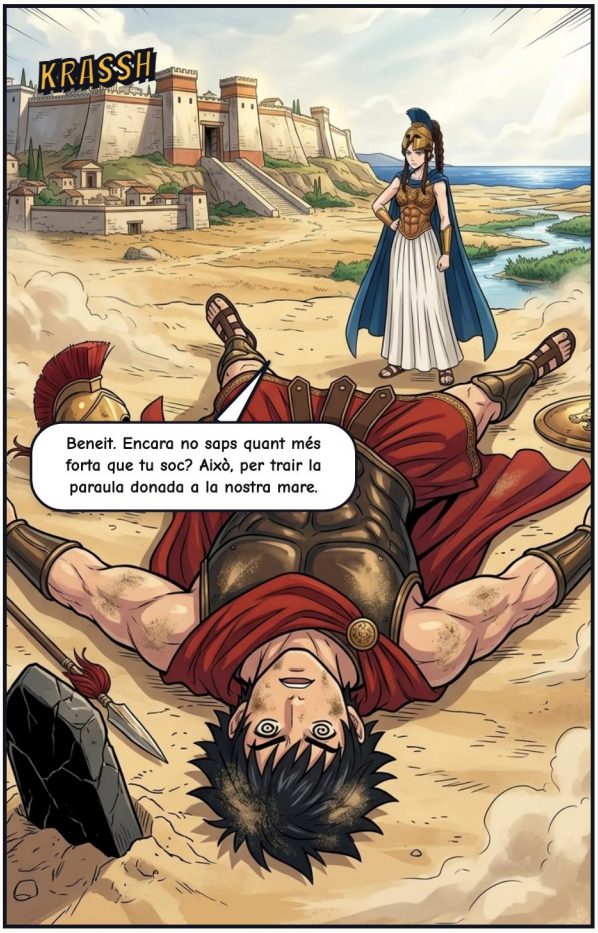
KRASSH
Beneit. Encara no saps quant més forta que tu soc? Això, per trair la paraula donada a la nostra mare.

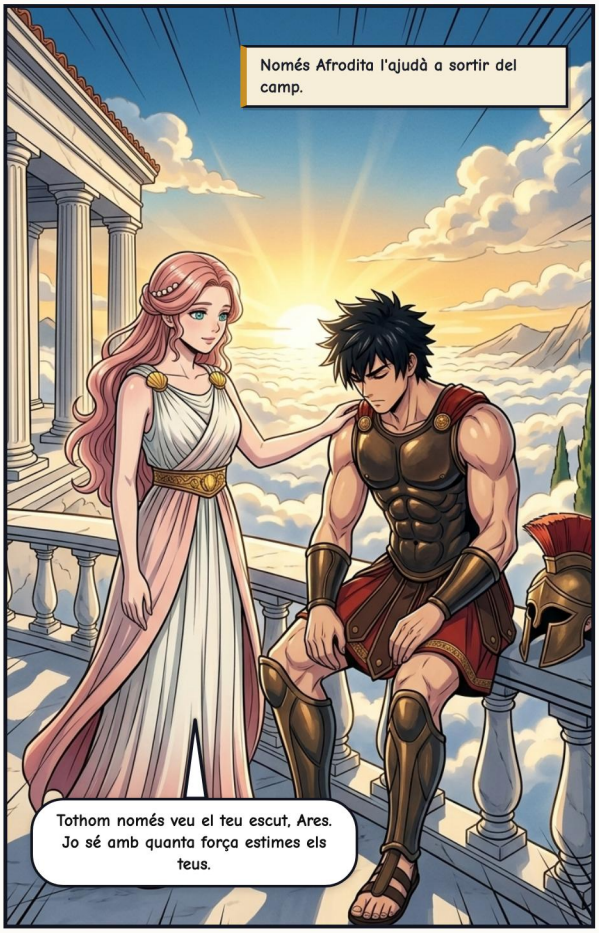
Només Afrodita l'ajudà a sortir del camp.
Tothom només veu el teu escut, Ares. Jo sé amb quanta força estimes els teus.

ACTE III – EL TURÓ D'ARES

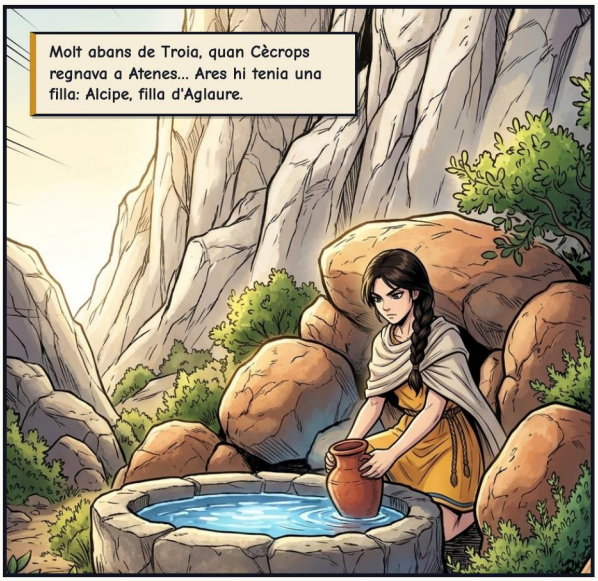

Podia haver tornat a Tràcia. Deixà la llança i l'escut, i pujà al turó a respondre.

M'ho hauran de sentir dir a mi, pare. No només a tu.

Damunt la roca devora l'Acròpoli, els déus jutjaren una mort.
Ha mort mon fill, Halirroti! La sang demana sang. Que el jutgin els Dotze!

No ho negaré. Jo el matí. Demanau-li a ella per què.

M'atacà a la font. Jo em defensí. Mon pare vengué. Això és tot.

Blanca. L'al·lota ha dit la veritat.

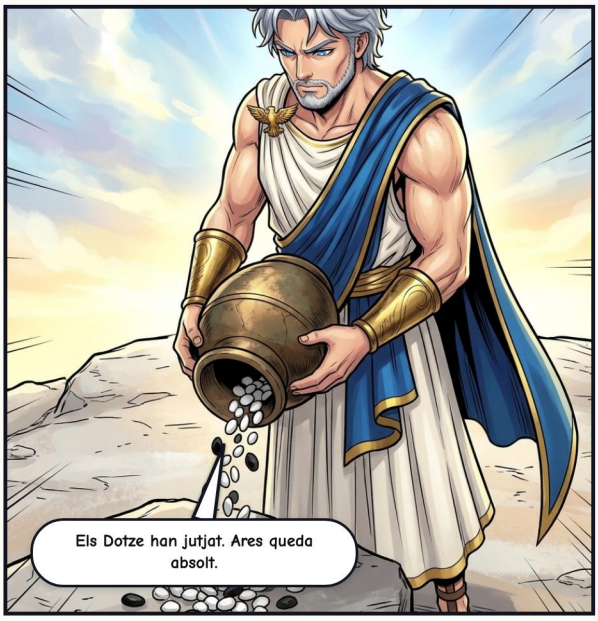
Els Dotze han jutjat. Ares queda absolt.

No esperis que t'ho agraesqui cada vegada, Ulls d'Òliba.
He votat per la justícia, no per tu.

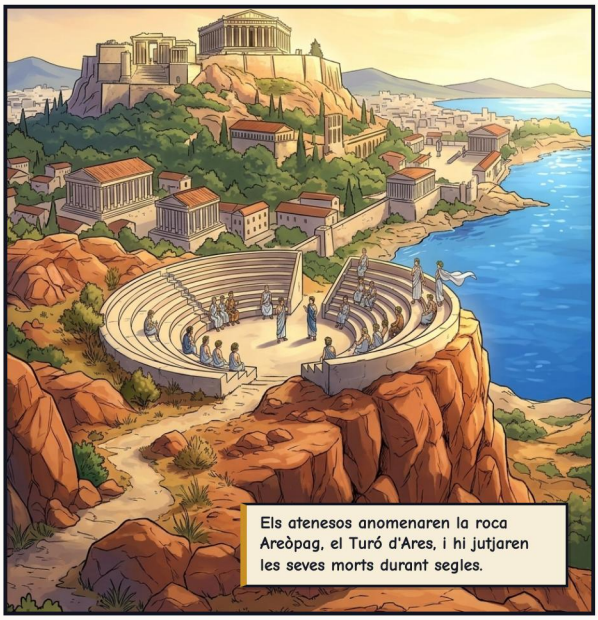
Els atenesos anomenaren la roca Areòpag, el Turó d'Ares, i hi jutjaren les seves morts durant segles.

Els mortals el temien, i així i tot li pregaven.
Un himne tardà l'anomena «auxiliar de la Justícia» i només li demana coratge per guardar la pau.
Invoca'm si cal. Però compta el preu abans.

EPÍLEG — VINYES A L'HORITZÓ

COLOFÓ

Ares: La Fúria de la Guerra

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Homer (Ilíada 5, 21; Odissea 11), Apol·lodor (Biblioteca 1.7, 3.14), Pausànias (1.21, 1.28), Demòstenes (Contra Aristòcrates), Eurípides (Electra), Himne homèric 8. A Homer és Apol·lo qui mata els Aloades; aquí seguim Apol·lodor. Les paraules de n'Eeribea i de n'Alcipe són creació de la sèrie.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

15-ares_ca.pdf